

og vor store Forbrugsstandard ved en udviklet Forædlings- og Luksusindustri, og dette gælder jo lige fra Smørret til de fine Maskiner, de indviklede Apparater, Porcelænet, og alt det, vi kender saa vel. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem har helt Ret i sin Betragtning, og det vilde glæde mig, om han ogsaa tog den sidste Reservation bort og som den Repræsentant for den danske Arbejderklasse, han er eller, lad os hellere sige, burde være, fuldt ud erkendte, at enhver Produktion her i Landet, der giver godt og vellønnet Arbejde til danske Arbejdere, sætter Hjulene i Gang og giver en bredere Basis for hele vort Samfunds Trivsel, er velkommen.

I øvrigt maa jeg sige, at selve Argumentationen fra den højtærede Regerings Side for Undtagelsen af Krydderierne og de tørrede Frugter — disse Varer, der giver det store Indtægtsbeløb af ca. 5 Mill. Kr., som man altsaa nu vil resignere overfor — forekommer mig at være noget svag. Idet jeg erkender, at man ikke skal lægge for megen Vægt paa det statistiske Materiale fra dette Tidsrum, maa jeg dog sige, at naar man peger paa, at denne Lov hidtil ingen importbegrænsende Virkning har haft, altsaa ikke har sat Spor i Forbruget, synes jeg ikke, man kommer meget langt i Argumentationen til Fordel for at tage disse Sætsler bort. Jeg synes, lige det omvendte maatte være Tilfældet og maatte være noget mere logisk. Jeg synes, at hvis man kunde paavise, at den nødlidende danske Befolkning overhovedet ikke havde haft Raad til at købe en eneste Sveske eller Rosin mere, saa var der Anledning for det høje Ting til at tage denne Sag op til Revision, saaledes at Befolkningen kunde faa i alt Fald sin nødvendige Ration af disse nødvendige Varer tilbage. Men det viser sig her, saaledes som ved saa mange andre Lejligheder paa Toldlovgivningens Omraade, at Forbruget ikke har reageret, og derfor forekommer det mig, som sagt, en svag Motivering fra den højtærede Finansministers Side, naar han til Fordel for Forbruget vil give Afkald paa disse Statsindtægter, som altsaa ikke har generet Forbruget. Det er jo det mærkelige ved Toldbeløb, at de faktisk kommer ind, uden at noget Menneske egentlig mærker det. Det er det, der gør det saa tiltrækkende for den til enhver Tid siddende Finansminister at bruge dem, og det er det, der gør dem til ideelle Statsindtægter, selvfølgelig forudsat, at Toldlovgivningen er fornuftigt lagt an.

Men i øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i, at i det lange

Løb maa slige Toldsætsler nødvendigvis virke paa Forbruget og derigennem paa Importen og altsaa have valutamæssig Betydning; og jeg er i den Grad enig med det ærede Medlem heri, at jeg ikke tror, man finder andre praktisk farbare Veje til at opnaa det, man tilsigter, nemlig en valutamæssig Bedring og en Importbegrænsning samtidig med den finansielle Gevinst, der høstes gennem Toldvejen, i Modsætning til den praktisk set ufarbare Importreguleringens Vej. Derfor har vort Parti ogsaa i Landstinget foreslaaet de Ændringer til Valutaforslagene, der gaar ud paa at opkræve særlig Valutaafgift paa Toldbeløbene, og jeg skulde tro, at disse Forslag maatte kunne danne den Bro, som førte den højtærede Regering bort fra den *cul de sac*, man nu er inde i.

Jeg kan ikke lade være i denne Forbindelse at gøre en kort Bemærkning i Anledning af den før omtalte Henstilling fra Valutacentralens Bestyrelse til Regeringen. Vi møder overalt, enten det er i denne Henstilling eller i den foregaaende Regerings Forslag om Valutaydelsen eller i andre Forslag, en omtrentlig Sum, som de Indtægter, man peger paa, vil give, nemlig ca. 50 Mill. Kr. om Aaret. Jeg minder i denne Forbindelse om, at vort Guldtoolforslag, som den højtærede Statsminister ganske vist har betegnet som ørkesløst at debattere, netop præsenterer dette Beløb, endda lidt mere, til den højtærede Regerings Disposition; og jeg kan heller ikke lade være i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at Norge, som mange Gange har været anvendt som et advarende Eksempel overfor den stadig voksende Skare af Tilhængere af Guldtoold her i Landet, netop i disse Dage har modtaget Forslag fra sin Regering om en Fornyelse af Guldtooldtillæget, samtidig med at de bestaaende Toldsætsler i stor Udstrækning er foreslaaet forhøjet.

Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig lade mig nøje, idet jeg, som sagt, ønsker at præcisere, at det fulde Ansvar for den finansielle og valutamæssige Situation ligger hos Regeringen. Vi gaar i vor Opposition saa langt i Retning af Loyalitet, at vi ønsker at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse i den Skikkelse, hvori man nu en Gang har ment det forsvarligt at fremsætte det fra den højtærede Regerings Side.

Dahlggaard: Jeg ønsker ikke at blande mig i den Diskussion, som antagelig vil udvikle sig mellem den tidligere og den nuværende Finansminister om Tillægsbevillingslovene under den tidligere Regering og om, hvad det bliver nødvendigt at op-